

Oregon Defenders

Πολεμιστές για όλη τις δουλειές

Η Αμερικανική Εθνοφρουρά από το δόγμα της ύπαρξης της έχει ένα πλήθος καθηκόντων, τόσο σε πολεμική όσο και ειρηνική περίοδο. Το γεγονός αυτό είναι ιδιαίτερα έκδηλο σε πολιτείες όπως το Όρεγκον και σε εποχές που η αμερικανική εμπλοκή, τόσο στο Ιράκ όσο και στο Αφγανιστάν, συνεχίζεται.

Με τη συνεργασία του Marnix Sap/MIAS • Επιπλέον στοιχεία: Φ.Γ.Κ., Θ.Ψ.

«ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΗ πλήρως εξοπλισμένη και εκπαιδευμένη σε ετοιμότητα να ανταποκρίνεται σε κάθε περίπτωση, όποτε και όπου απαιτηθεί.» Αυτή είναι η περιγραφή του ρόλου και της αποστολής της Εθνοφρουράς της πολιτείας του Όρεγκον, που αναδιοργανώθηκε κάτω από πολιτειακό «υπουργείο» στρατιωτικών (Military Department) το 1961, αν και υφίσταται από την εποχή που οι πρώτοι άποικοι εγκαταστάθηκαν εκεί, στην αμερικανική Δύση, το 1843.

Η Αεροπορία Στρατού της Εθνοφρουράς του Όρεγκον (Oregon Army National Guard - ORANG) έχει χρησιμοποιήσει στο παρελθόν UH-1 Huey, OH-58 Kiowa, OV-1 Mohawk, U-8 Seminole και U-21 Ute. Ήταν, μάλιστα, η τελευταία μονάδα της Εθνοφρουράς που χρησιμοποίησε το Mohawk, υποστηρίζοντας την επιχειρησιακή αξιοποίηση του τύπου με τις αμερικανικές δυνάμεις στη Νότιο Κορέα έως και το 1993.

Σήμερα έχει πλέον επανεξοπλιστεί με UH-60L, CH-47D, ενώ ορισμένοι παλαιότεροι τύποι, όπως τα C-23 Sherpa, OH-58 και C-12 Huron, πετούν πλέον τις τελευταίες τους ώρες.

Η μεγαλύτερη εγκατάσταση της ORANG είναι η AAFS (Army Aviation Support Facility) στο McNary Field, περίπου 45 μίλια νότια από την πολιτειακή πρωτεύουσα, Πόρτλαντ, και πολύ κοντά στο Σάλεμ, όπου είναι και η έδρα της ORANG.

Η κυριότερη μονάδα που εδρεύει εκεί είναι ο 1042 Λόχος Αεροδιακομιδών (Medical Company, Air Ambulance), που έχει αντικαταστήσει τα Huey που πετούσε παλαιότερα με 15 καινούργια UH-60L. Ο Λόχος Coyotes, πέρα από τα καθήκοντά του εντός της πολιτείας του Όρεγκον (βλέπε παρακάτω), έχει να επιδείξει μια σειρά μετασχηματισμών σε θέατρα επιχειρήσεων, αρχής γενομένης το 2000, στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, υποστηρίζοντας τη Διεθνή Δύναμη Σταθεροποίησης (SFOR). Μέσα στη δεκαετία που ακολούθησε η μονάδα βρέθηκε πολλές φορές στο Ιράκ και αργότερα στο Αφγανιστάν, όπου η πιο πρόσφατη μετασχηματισμός της ήταν μόλις πριν από δύο χρόνια, ενώ ετοιμάζεται να βρεθεί εκεί πιθανότατα την επόμενη άνοιξη.

Το 2007 η μονάδα, στο πλαίσιο αναδιοργάνωσης του Αμερικανικού Στρατού, έγινε ο Λόχος «C» (Charlie Company) του

7-158 Αεροπορικού Τάγματος Γενικής Υποστήριξης (General Support Aviation Battalion - GSAB).

Η κύρια αποστολή τόσο στο ιρακινό όσο και στο αφγανικό θέατρο επιχειρήσεων ήταν η μεταφορά τραυματιών -στρατιωτών και πολιτών- σε νοσοκομεία εκστρατείας, όπου οι κλήσεις για επέμβαση αφορούσαν στη συντριπτική πλειονότητα επιθέσεις με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς (IED). Σε περιόδους έξαρσης εκκαθαριστικών επιχειρήσεων, βέβαια, η ροή των τραυματιών αφορούσε κυρίως στρατιώτες από την πρώτη γραμμή.

Οι πολεμικές μετασχηματισμοί, όμως, είναι διαλείμματα μιας άλλης καθημερινής... ρουτίνας, όπου το «1042», όπως όλες οι μονάδες Εθνοφυλακής στις περισσότερες πολιτείες, έχει σημαντικό ρόλο προσφοράς υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο. Μία από αυτές είναι η MAST (Military Assistance to Safety and Traffic), που πηγαιίνει πίσω στη μεταβιτναμική εποχή, όταν οι ιδιωτικές ή πολιτειακές υπηρεσίες αεροδιακομιδών στις ΗΠΑ ήταν πολύ περιορισμένες, και ο Στρατός είχε αναλάβει σε μεγάλο βαθμό αυτό το έργο. Σήμερα τα ελικόπτερα του «1042» επεμβαίνουν, μόνο εάν δεν υπάρχει άλλο μέσο, κάτω από το συντονισμό μιας πολιτειακής υπηρεσίας αεροδιακομιδών, και, ενώ υπάρχουν τέσσερις, πέντε ιδιωτικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στο συγκεκριμένο χώρο, οι επεμβάσεις είναι πολλές και συχνές. Η άλλη κοινωτική υπηρεσία είναι η MART (Military Air Rescue Team), που αφορά έρευνα-διάσωση, ειδικά όταν τα πολιτικά ιδιωτικά μέσα δεν είναι κατάλληλα εξοπλισμένα για ορισμένες επιχειρήσεις (μεγάλων αποστάσεων ή σε μεγάλα υψόμετρα).

Τα UH-60L που χρησιμοποιεί η μονάδα αποκτήθηκαν καινούργια το 1995, ενώ 3 από τα 15 σε χρήση είναι εξοπλισμένα με FLIR AN/AAQ-22 SAFR-II. Το μοντέλο -60L, είναι μια βελτιωμένη έκδοση του αρχικού UH-60A, που κατασκευάστηκε από τη Sikorsky ανάμεσα στο 1989 και το 2007. Βάση της βελτίωσης ήταν η υιοθέτηση ενός νέου κιβωτίου μετάδοσης της κίνησης, που επέτρεψε στον τύπο να εκμεταλλευτεί τους ισχυρότερους κινητήρες T700-GE-701C, με συνολική εγκατεστημένη ισχύ που έφτανε πλέον τους 3.400 ίππους. Επιπλέον, υιοθετήθηκαν τα απαραίτητα συστήματα ελέγχου πτήσης βαριάς χρήσης του Seahawk με νέο στροφέιο, που βελτίωσαν τις επιδόσεις, ειδικά σε οριακές συνθήκες ύψους και εξωτερικών θερμοκρασιών, επιτρέποντας βάρος απογείωσης στις 22.000 λίβρες, με εξωτερικό φορτίο 9.000 λίβρες. Στο συγκεκριμένο μοντέλο υιοθετήθηκε και το σύστημα ESSS (External Stores Support System) με δύο πτερύγια δύο πυλώνων μεταφοράς φορτίου το καθένα, που επιτρέπουν στο Blackhawk τη μεταφορά εξωτερικών δεξαμενών για αύξηση της εμβέλειας (self deployment), τη μεταφορά έως και

Τρία από τα Lima Blackhawk των Coyotes είναι εξοπλισμένα με FLIR AN/AAQ-22 SAFIR.

Ειδική εκπαίδευση για αποβίβαση στρατιωτών σε διάσπαλη απότομες πλαγιές, που χρησιμοποιείται στο εδαφικό ανάγλυφο του Αφγανιστάν.

Τα OH-58 της Εθνοφρουράς έχουν εδώ και χρόνια καθήκοντα υποστήριξης αστυνομικών επιχειρήσεων δίωξης ναρκωτικών, ενώ στα τελευταία έχουν προστεθεί πλέον καθήκοντα αντι-τρομοκρατίας (ή Homeland Security, όπως επιμένουν να την αποκαλούν οι Αμερικανοί).

Οι δέσμοι κάδοι Bambi είναι ο ευκολότερος, αλλά όχι και αποτελεσματικότερος τρόπος μετατροπής στρατιωτικών ελικωπτέρων για το ρόλο της δασοπυρόσβεσης.

US National Guard

Η Αμερικανική Εθνοφρουρά συγκροτείται ως μια στρατιωτική δύναμη εφεδρείας από τις μονάδες Εθνοφρουράς των επιμέρους αμερικανικών πολιτειών ή μονάδων που βρίσκονται κάτω από ομοσπονδιακό έλεγχο. Αποτελεί κοινή δύναμη εφεδρείας για τον ενεργό στρατό (US Army) και την αεροπορία (USAF) με τους δύο αντίστοιχους κλάδους της (Army National Guard και Air Force Air National Guard). Με βάση τη νομοθετική βάση με την οποία δημιουργήθηκαν και διατηρούνται οι πολιτειακές Εθνοφρουρές, η USNG έχει μονάδες διασκορπισμένες σε όλες τις αμερικανικές πολιτείες, σε σχηματισμούς που δεν περιορίζονται απαραίτητα από πολιτειακά σύνορα. Οι μονάδες εθνο-

φρουράς κάποιες πολιτείας, όμως, μπορούν να κληθούν σε ενεργό δράση από τον κυβερνήτη της, για να αντιμετωπίσουν κάποια έκτακτη ανάγκη μέσα στα σύνορα της πολιτείας. Οι ίδιοι οι σχηματισμοί που συγκροτούν οι μονάδες αυτές σε διαπολιτειακό επίπεδο, όμως, μεταπίπτουν σε πολεμική ετοιμότητα από το Στρατό ή την Αεροπορία των ΗΠΑ. Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι το προσωπικό που υπηρετεί στην Εθνοφρουρά θεωρείται ότι βρίσκεται σε εφεδρεία και μεταπίπτει σε ενεργό υπηρεσία κατά περίπτωση. Επιπλέον, κάποιες πολιτείες διατηρούν δυνάμεις εθνοφρουράς που δεν ελέγχονται ομοσπονδικά, και έτσι δεν αποτελούν εφεδρεία του US ARMY/USAF.

Το Firehawk είναι μια προσπάθεια αποτελεσματικότερης μετατροπής στρατιωτικών ελικοπτέρων, όπως είναι το UH-60 σε δασοπυροσβεστικά.

Το Firehawk προσφέρει υψηλή ταχύτητα επιχειρήσεων και αυξημένες παραμέτρους ασφαλείας, συγκριτικά με το δέσμιο κάδο. Από την άλλη, το σύστημα απαιτεί μετασκευή του ελικοπτέρου.

16 Hellfire σε ρόλο υποστήριξης επίγειων δυνάμεων, διασκορπιστών ναρκών, ατρακιδίων πολυβόλων/πυροβόλων κ.ά. Περαιτέρω βελτίωση αποτελεί το μοντέλο UH-60M (προηγούμενος γνωστό ως «UH-60L+»), που βρίσκεται σήμερα σε παραγωγή με προοπτική ο συνολικός στόλος των αμερικανικών Blackhawk να μεταπέσει στα πρότυπα UH-60L/M.

H ORANG ακολουθεί το τυπικό πρόγραμμα εκπαίδευσης του Αμερικανικού Στρατού, που προβλέπει κατ' ελάχιστο 48 ώρες πτήσης το εξάμηνο για να διατηρούν διαθεσιμότητα οι κυβερνήτες και οι συγκυβερνήτες, ενώ οι ιπτάμενοι μηχανικοί και οι συνοδοί νοσοκόμοι χρειάζονται 12 ώρες για το ίδιο χρονικό διάστημα. Απαραίτητη είναι, ακόμα, η συμμετοχή σε εκπαίδευση δύο εβδομάδων σε ετήσια βάση καθώς και σε μία από τις ασκήσεις που διοργανώνονται σε πολιτειακό-διαπολιτειακό επίπεδο και επίσης καλύπτουν τις εκπαιδευτικές υποχρεώσεις του τεχνικού και προσωπικού εδάφους.

Στον αγώνα των δασικών πυρκαγιών

Το Όρεγκον, μία από τις δυτικές πολιτείες με μεγάλη δασοκάλυψη, υποφέρει επίσης από δασικές πυρκαγιές, που ξεσπούν συνήθως τα ιδιαίτερα θερμά καλοκαίρια και στις περιόδους μεγάλης ξηρασίας του φθινοπώρου. Η ORANG συνδράμει σημαντικά την πολιτειακή δασική υπηρεσία με προσωπικό και υλικό, συμπεριλαμβανομένων ελικοπτέρων, βάσει ενός σχεδίου γνωστού ως «OPLAN SMOKEY», που αναθεωρείται σε ετήσια βάση.

Στο πλαίσιο της υλοποίησής του, η ORANG διατηρεί δύο επίπεδα ετοιμότητας, RL1 και RL2, αντικατοπτρίζοντας το επίπεδο επικινδυνότητας πυρκαγιών αλλά και τη διαθεσιμότητα άλλων

μέσων που έχει ή ενοικιάζει η πολιτεία του Όρεγκον. Η τελευταία στηρίζεται κυρίως σε ιδιωτικές εταιρείες, όπως είναι η Evergreen και η Erickson (που δραστηριοποιείται επίσης στην Ελλάδα). Χρησιμοποιεί, όμως, κατά περίπτωση και μέσα της ORANG: για μεταφορά προσωπικού και υλικών (C-12, C-23, OH-58, UH-60L, CH-47D), επιτήρηση-αναγνώριση (OH-58, UH-60L), πυρόσβεση (CH-47D, UH-60L, CH-47D, UH-60 Firehawk), έλεγχο-διοίκηση (OH-58, UH-60L).

Δεδομένου ότι η Εθνοφυρούρα επανδρώνεται διαφορετικά από τις δυνάμεις του ενεργού στρατού στις ΗΠΑ, τα διαθέσιμα ελικοπτερα, ανάλογα με το σχεδιασμό, διατίθενται με ένα πλήρωμα και τον απαραίτητο εξοπλισμό. Βρίσκονται συνήθως την πυροσβεστική περίοδο (1 Ιουνίου-1 Νοεμβρίου) σε ετοιμότητα RL2, που αναβιβάζεται σε RL1, εάν υπάρχει ήδη δασική πυρκαγιά σε εξέλιξη ή επικρατούν άλλες συνθήκες (καταιγίδες με κεραυνούς, που είναι η Νο 1 αιτία δασικών πυρκαγιών στις ΒΔ ΗΠΑ) που αυξάνουν την επικινδυνότητα. Σε ετοιμότητα RL1 είναι δυνατή και η μεταστάθμευση των εναέριων μέσων σε περιοχές κοντά στις εστίες της φωτιάς, συνοδευόμενων από χερσαία Κλιμάκια υποστήριξης, ώστε οι επι-

Ο λόγος που το Κλιμάκιο 1 της 113ης Aviation έχει το παρατσούκλι «Dust Devils». Οι συνθήκες αποπροσανατολισμού, βέβαια, σε χαμηλό ορατότητα λόγω σκόνης, γνωστές και ως «brown-out», είναι ένας από τους βασικούς λόγους περιστατικών με ελικοπτερα, ειδικά βαρέα, όπως τα Chinook.

χειρήσεις τους σε μια ζώνη ευθύνης 16 εκατομμυρίων εκταρίων να είναι όσο το δυνατόν πιο αυτόνομη. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η πολιτειακή δασική υπηρεσία έχει εξαιρετική οργάνωση, με προκαθορισμένα σημεία υδροληψίας και την όλη επιχειρήση συνεργασίας εναερίων μέσων ιδιωτικών εταιρειών και ORANG να διαχειρίζεται εναέριος συντονιστής (Air Attack Manager). Οι επιχειρήσεις των ελικοπτέρων γίνονται, φυσικά, από το πρώτο έως και το τελευταίο φως, ενώ τα πληρώματα έχουν υπηρεσία στη βάση «έξι μέσα, μία έξω», με εναλλαγή κάθε δύο εβδομάδες.

Firehawk

Τα UH-60L και CH-47D της ORANG χρησιμοποιούν εύκαμπτους κάδους Bambi με ελεγχόμενη άφηση χωρητικότητας 2.650 λίτρων, που μεταφέρονται δέσμιοι κάτω από τα ελικοπτερα, με όλα τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα αυτής της λύσης (βλέπε και άρθρο που ακολουθεί). Η Εθνοφυρούρα του Όρεγκον, όμως, δοκίμασε για μια σειρά πυροσβεστικών περιόδων το σύστημα Firehawk, το αποτέλεσμα μιας συνεργασίας της Sikorsky και της εταιρείας Aero Union με έδρα την Καλιφόρνια. Το σχετικό πρόγραμμα είχε ως σκοπό να μετατρέψει το Blackhawk αλλά και άλλα ελικοπτερα της ίδιας κατηγορίας σε δασοπυροσβεστικά, με μεγαλύτερη επιχειρησιακή ευελιξία από αυτήν που τους δίνει ο δέσμιοι κάδος. Στα ελικοπτερα προσαρμόζεται μια κοιλιακή σύμμορφη δεξαμενή 1.000 γαλονιών (3.750 λίτρων), που φέρει πολλαπλές θυρίδες για ελεγχόμενη άφηση του περιεχομένου της και δυνατότητα προσθήκης χημι-

Μέτρο σύγκρισης

Η ΠΔ, στο πλαίσιο της σφαιρικής και όσο το δυνατόν πληρέστερης ενημέρωσης που προσπαθεί να προσφέρει όλα αυτά τα χρόνια, παρέχει στους αναγνώστες και τη δυνατότητα άμεσων συγκρίσεων διεθνών πρακτικών με την ελληνική πραγματικότητα, καθώς πιστεύουμε ότι αυτός είναι ο μόνος ασφαλής τρόπος εξαγωγής συμπερασμάτων. Ειδικά στο ευαίσθητο θέμα της δασοπυρόσβεσης, έχουμε πολλές φορές ασχοληθεί με την εμπειρία άλλων χωρών. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η αναφορά μας στους Oregon De-

κών για τη δημιουργία επιβραδυντικού υγρού ή αφρού. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι διαθέτει ενσωματωμένο συγκρότημα αντλιών και εύκαμπτου σωλήνα που επιτρέπει την πλήρωση της δεξαμενής σε χρόνο κάτω του 1 λεπτού με το ελικόπτερο σε αιώρηση. Στην περίπτωση του Firehawk, βέβαια, η εγκατάσταση του σύμμορφου κάδου απαιτεί μια σειρά μετατροπών στο ελικόπτερο, συμπεριλαμβανομένων της επέκτασης των σκελών προσγείωσης για να αποκτηθεί το απαραίτητο ύψος στο έδαφος, της προσθήκης σκαλοπατιών για πρόσβαση στο πιλοτήριο καμπίνα, της προσθήκης του εξοπλισμού ελέγχου στο πιλοτήριο και της τοποθέτησης υποδομής για την απόρριψη του όλου συγκροτήματος, σε περίπτωση ανάγκης.

Η ORANG ήταν ο πρώτος στρατιωτικός χρήστης του συστήματος και, από τη συνεργασία του με τη Sikorsky και την Aero Union, ο σχετικός εξοπλισμός Firehawk βελτιώθηκε, για να υιοθετηθεί στη συνέχεια και από άλλους χρήστες, συμπεριλαμβανομένης της Εθνοφυρούρας της Καλιφόρνιας. Τα πλεονεκτήματα της κοιλιακής δεξαμενής έναντι του κάδου Bambi είναι αρκετά, με σημαντικότερα την αυξημένη ταχύτητα επέμβασης, καθώς δεν υπάρχει η οπισθέλκουσα που δημιουργεί ο κάδος, και τα αυξημένα περιθώρια ασφαλείας.

Πόλεμος κατά των ναρκωτικών

Η εμπλοκή των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων, και ειδικά της Εθνοφυρούρας, στον πόλεμο κατά των ναρκωτικών ανάγεται σε σχετική εντολή του Κογκρέσου το 1989. Για το σκοπό αυτό δημιουργήθηκαν σε πολλές από τις αμερικανικές πολιτείες Κλιμάκια RAID (Reconnaissance and Aerial Interdiction Detachments) με ειδικά εξοπλισμένα OH-58A+ Kiowa. Στην περίπτωση του Όρεγκον, το Κλιμάκιο ανήκει στον C Company 1-112 Aviation, όπως είναι γνωστό από το 2006. Τα ελικόπτερα φέρουν σύστημα FLIR-7500 σε πυργίσκο κατόπτρου 360 μοιρών, σε συνδυασμό με κάμερα ημέρας. Επιπλέον, για νυκτερινές επιχειρήσεις διαθέτουν προβολέα 30 εκατομμυρίων κυρίων NITESUN S/X-16, δυνατότητα χρήσης διοπτρών νυκτερινής όρασης, GPS, LORAL και τηλεπικοινωνίες ευρέως φάσματος με λειτουργία κρυπτογράφησης.

Τα ελικόπτερα της Εθνοφυρούρας, αν και συνοδεύονται από αστυνομικούς-συνδέσμους, σπάνια επεμβαίνουν σε περιστατικά, αρκούμενα στο ρόλο της επιτήρησης και της υποστήριξης επίγειων αστυνομικών δυνάμεων, ενώ, με τον εξοπλισμό που διαθέτουν, καταγράφουν τη διάπραξη εγκλημάτων και παρέχουν πειστήρια για τη δικαστική δίωξη υπόπτων. Το Όρεγκον είναι η τέταρτη κατά σειρά αμερικανική πολιτεία σε όγκο διακίνησης ναρκωτικών και χρησιμοποιείται από τα πανίσχυρα μηχανικά καρτέλ (βλέπε σχετικό άρθρο ΠΔ No 296, Ιούνιος 2010) ως πύλη εισόδου στις ΗΠΑ. Τα τελευταία είκοσι χρόνια, όμως, το Όρεγκον, με τις αχανείς και ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες εκτάσεις του, γνωρίζει άνθηση στις εγχώριες φυτείες μαριχουάνας, που υπολογίζονται σε δεκάδες χιλιάδες εκτάρια. Οι συμμορίες του οργανωμένου εγκλήματος και τα καρτέλ που βρίσκονται πίσω από αυτές έχουν αποκτήσει εμπειρία όλα αυτά τα χρόνια. Έτσι, επιλέγουν πηλαγίες όπου τα ελικόπτερα δεν μπορούν να φτάσουν εύκολα τους μήνες της συγκομιδής, λόγω περιορισμού ύψους πτήσης από τις υψηλές θερμοκρασίες που επικρατούν. Με αυτόν τον τρόπο, την περίοδο Ιουνίου-Οκτωβρίου ο περισσότερος εξοπλισμός αφαιρεί-

ται, ειδικά μάλιστα υπό το πρίσμα ότι φέτος η Αεροπορία Στρατού έχει κληθεί να συνδράμει στο συγκεκριμένο τομέα, ύστερα από αρκετά χρόνια απουσίας της από τέτοια καθήκοντα. Στην ελληνική περίπτωση, βέβαια, τα CH-47 είναι τα μοναδικά μέσα που μπορούν να προσφέρουν τέτοιες υπηρεσίες. Δείτε, πάντως, και τη σχετική αναφορά στις σελίδες των Αερονέων και τη δυνατότητα σύγκρισης με τα καθήκοντα της ORANG, μιας δύναμης εφεδρείας του Αμερικανικού Στρατού.

ται από τα ελικόπτερα, ώστε να μπορούν να πετούν στα 700-800 μέτρα. Μέσα στη δεκαετία του 2000, και στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της Αεροπορίας του Αμερικανικού Στρατού αλλά και των αναγκών στο επίπεδο του Homeland Security, η Εθνοφρουρά επέκτεινε τα καθήκοντά της, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τη Συνοριοφυλακή (Border Patrol) αλλά και άλλες αμερικανικές υπηρεσίες ασφαλείας.

Μια άλλη εξέλιξη που αφορά τις μονάδες της Εθνοφρουράς έχει να κάνει με την εισαγωγή του UH-72A Lakota, που θα αντικαταστήσει τα OH-58 ως γενικής χρήσης ελικοπτερο μεταφορικό/μεταγωγικό ελικόπτερο με δυνατότητα αεροδυναμικής. Για την ORANG αυτό είναι πιθανό να συμβεί το 2013 ή 2014.

Pendleton Field

Η άλλη σημαντική εγκατάσταση της ORANG είναι το Pendleton Field, όπου εδρεύει το 1ο Κλιμάκιο του Bravo Company της 1/168 Aviation με 8 CH-47D στο ρόλο των βαρέων μεταφορών, αλλά όχι μόνο. Τα τελευταία χρόνια μέρος του Κλιμακίου με δύο, τρία Chinook αναπτύσσεται σε ένα από τα θέατρα επιχειρήσεων, είτε στο Ιράκ είτε το Αφγανιστάν, τις περισσότερες φορές ως μέρος ευρύτερων σχηματισμών, σε συνεργασία με Blackhawk και Apache.

Στα ελικόπτερα που φτάνουν στα θέατρα επιχειρήσεων τοποθετούνται τα B kits, δηλαδή ο επιχειρησιακός εξοπλισμός που δεν είναι απαραίτητος στα καθήκοντά τους στις ΗΠΑ. Αποτελείται από RWR AN/APR-39(v)1, παθητικούς/ενεργούς προειδοποιητές επερχόμενου βλήματος AN/ARR-47 και AN/ALQ-156, εκτοξευτές αναλωσίμων M-130 καθώς και από συστήματα ασυρμάτων μάχης. Στα ελικόπτερα εγκαθίστανται ακόμα τερματικό TOC για τη σχεδίαση και την υλοποίηση αποστολών καθώς και το BFT (Blue Force Tracker), που είναι ένα σύστημα εντοπισμού και παρακολούθησης των φίλιων δυνάμεων ανεξάρτητο από την παρουσία AWACS. Στην ανάπτυξη του 2005 στις 25 Σεπτεμβρίου ένα από τα ελικόπτερα, το Mustang 22, χτυπήθηκε από αντιραματική ρουκέτα. Μόλις είχε αποβιβάσει Αφγανούς στρατιώτες και κατέπεσε φλεγόμενο, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους τα πέντε μέλη του πληρώματός του.

Στις 8 Οκτωβρίου του 2005 το βόρειο τμήμα του Πακιστάν πλήγηκε από έναν καταστροφικό σεισμό μεγέθους 7,9 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ. Για την παροχή βοήθειας, ανάμεσα σε άλλα μέσα των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων και του NATO, δύο Chinook της ORANG μεταστάθμευσαν στην περιοχή. Τα δύο ελικόπτερα μετέφεραν περισσότερα από 340.000 κιλά ανθρωπιστικής βοήθειας, ενώ εκκένωσαν από την περιοχή 750 τραυματίες, μεταφέροντας επίσης 650 μέλη οργανώσεων αρωγής. Επιστρέφοντας στο Αφγανιστάν, το Κλιμάκιο που επιχειρούσε στο πλαίσιο της μικτής δύναμης Mustang έχασε ένα δεύτερο αεροσκάφος, ευτυχώς χωρίς θύματα αυτήν τη φορά. Επιστρέφοντας από το Αφγανιστάν, οι «πολίτες στρατιώτες» της Εθνοφρουράς μπορούν να κοιτάξουν πίσω

στην προσφορά υπηρεσίας υπερήφανοι, με 6.500 ώρες πτήσης, περισσότερες από 450 αποστολές μάχης και τη μεταφορά 45.000 στρατιωτών μαζί με 5.000 τόνους υλικού. Με τις μετασταθμεύσεις στο Αφγανιστάν, το μέρος του Κλιμακίου που παραμένει στις ΗΠΑ συνεχίζει να παρέχει υπηρεσίες στην πολιτεία του Όρεγκον, συμπεριλαμβανομένων αποστολών δασοφυλάξεων.

Στο ρόλο αυτόν τα Chinook μεταφέρουν μεγάλους κάδους Bambi των 7.500 λίτρων νερού, που, αν και έχουν τη δυνατότητα μετατροπής τους σε πυροσβεστικό αφρό με την ανάμιξη ενός σαπωνοειδούς διαλύματος, η δυνατότητα αυτή δε χρησιμοποιείται για περιβαλλοντολογικούς λόγους. Η άλλη αποστολή αφορά διασώσεις, ειδικά σε όσες επεμβάσεις πρέπει να γίνουν σε μεγάλα υψόμετρα, όπου άλλα πολιτικά ελικόπτερα αλλά και τα UH-60L δεν μπορούν να φτάσουν. Έτσι, για παράδειγμα, CH-47D έχει χρησιμοποιηθεί για τη διάσωση τραυματία σε βουνοκορφή 13.000 ποδών (3.920 μέτρα), όπου μεταφέρθηκε ιατρική ομάδα για τη σταθεροποίησή του πριν μεταφερθεί σε νοσοκομείο.

Φυσικά, τα Chinook υποστηρίζουν διάφορες δραστηριότητες των μονάδων Εθνοφυλακής ή του ενεργού στρατού στην πολιτεία του Όρεγκον, όπως, για παράδειγμα, τη ρίψη αλεξιπτωτιστών, ενώ λαμβάνουν μέρος και σε πολιτειακές ή διαπολιτειακές ασκήσεις. Ο αριθμός των διαθέσιμων ελικόπτερων μετά τις απώλειες του 2005 ποικίλλει, αλλά δε φτάνει τα οκτώ, που ήταν αρχικά και η δύναμη του Κλιμακίου. Η αξιοποίηση των μέσων, όταν δεν υπάρχει πολεμική μεταστάθμευση, δεν είναι το κύριο πρόβλημα για το 1ο Κλιμάκιο, καθώς, σε περίπτωση που διαταχθεί για μια τέτοια περίπτωση, συνήθως υπάρχει χρόνος ενεργοποίησης, συμπεριλαμβανομένης εκπαίδευσης. Το πρόβλημα έγκειται στη διαθεσιμότητα για άλλες δραστηριότητες, όπως, για παράδειγμα, τη χρήση του δέσμμιου κάδου για πυρόσβεση. Για την υποστήριξη των υποχρεώσεων της πυροσβεστικής περιόδου, οι παλαιοί χειριστές βγαίνουν διαθέσιμοι στο σύστημα συνήθως ύστερα από δύο πτήσεις και μία πτήση ελέγχου με τον εκπαιδευτή. Αντίθετα, οι νέοι απαιτούν έξι με οκτώ πτήσεις πριν από την πιστοποίηση. Στο μεταξύ και με την εμπειρία του Αφγανιστάν, τα Chinook έχουν αναβαθμιστεί με το βαρούλκο βαρέως τύπου των MH-47, που προσφέρει καλύτερη δυνατότητα ελέγχου από το χειριστή κατά τη χρήση, συγκριτικά με το παλαιότερο σύστημα.

Η ORANG βρίσκεται τις ημέρες αυτές σε φάση αναδιοργάνωσης, αποτέλεσμα μιας ευρύτερης τέτοιας διαδικασίας που υλοποιεί ο Αμερικανικός Στρατός στο πλαίσιο εκσυγχρονισμού της δομής του, μετάπτωσης σε μικρότερες και περισσότερο ευέλικτες μονάδες, εισαγωγής νέων μέσων και όπλων αλλά και μείωσης του λειτουργικού κόστους. Τα αποτελέσματα για την ORANG, όπως και τις Εθνοφρουρές στο σύνολο των αμερικανικών πολιτειών, θα φανούν μέσα στα επόμενα λίγα χρόνια.

Τα πληρώματα των Chinook της ORANG έχουν μεγάλη εμπειρία από προηγούμενη υπηρεσία τους στον Αμερικανικό Στρατό, αλλά η Εθνοφρουρά εκπαιδεύει και νεότερα στελέχη με βάση ένα ανταποδοτικό πλαίσιο προσφοράς υπηρεσιών/παροχών.

ARNG C-22 Sherpa

Ο Αμερικανικός Στρατός και η Εθνοφρουρά (Army National Guard - ARNG) είχαν σε χρήση στα τέλη της δεκαετίας του 2000 περισσότερα από 40 C-23B/B+. Ο ρόλος αυτών των ελαφρών μεταγωγικών/μεταφορικών αεροπλάνων ήταν οι μεταφορές φορτίου, προσωπικού και η μετακίνηση τραυματιών εντός του θεάτρου επιχειρήσεων. Έχοντας μπει σε υπηρεσία το 1985, τα αεροπλάνα αυτά είχαν συμμετοχή στις πρόσφατες επιχειρήσεις στο Ιράκ, για την οποία μάλιστα το 2004 υπήρξαν και κάποιες βελτιώσεις στον τύπο, συμπεριλαμβανομένης θωράκισης κέβληρ στο πιλοτήριο και εξοπλισμού αντιμέτρων για φορτά αντιαεροπορικά βλήματα. Ύστερα από την αρχική επιχειρησιακή εμπειρία, όμως, βρέθηκε ότι η καλύτερη προστασία ήταν να πετούν γρήγορα και χαμηλά, συνήθως με 300-320 χλμ./ώρα σε ύψη 100-150 πόδια (ορισμένες φορές και χαμηλότερα)! Από την άλλη, τα Sherpa αποδείχθη-

καν ιδιαίτερα ικανά (αν και με την αδυναμία της χαμηλής αξιοπιστίας, λόγω παλαιότητας) στην παράδοση υλικού, καθώς επέδειξαν μικρούς χρόνους επανεξυπηρέτησης (turnaround time). Η ORANG διέθεσε ένα από τα αεροσκάφη της το 2005 και για περίοδο ενός χρόνου στο μέτωπο του Ιράκ. Στην περίοδο αυτήν το αεροπλάνο με τετραμελές πλήρωμα πραγματοποίησε 1.400 αποστολές και 5.200 ώρες πτήσης, μεταφέροντας 2.000 επιβάτες και 2.000 τόνους υλικού. Τα C-23 του Στρατού και της Εθνοφρουράς επρόκειτο αρχικά να αντικατασταθούν από C-27J κάτω από ένα κοινό πρόγραμμα με την Αεροπορία και την Air National Guard. Τελικά, το Μάρτιο του 2009 κρίθηκε ότι το Spartan ήταν πολύ μεγάλο για να το πετά ο Στρατός, και έτσι ο μοναδικός χρήστης του τύπου θα είναι η Air National Guard, καλύπτοντας όμως και τις ανάγκες του Στρατού/ARNG.